

**Громадська організація
«Львівська педагогічна спільнота»**

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ

**УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Особистість, сім'я і суспільство:
питання педагогіки та психології»**

23–24 листопада 2018 р.

ЧАСТИНА II

**Львів
2018**

УДК 316.61(063)

О - 75

- О - 75 **Особистість, сім'я і суспільство: питання педагогіки та психології:** Збірник тез наукових робіт учасників міжнародної науково-практичної конференції (м. Львів, 23–24 листопада 2018 року). – Львів: ГО «Львівська педагогічна спільнота», 2018. – Ч. 2. – 120 с.

У збірнику містяться матеріали, подані на міжнародну науково-практичну конференцію «Особистість, сім'я і суспільство: питання педагогіки та психології». Для студентів, аспірантів, викладачів навчальних закладів, науковців та представників громадських організацій.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

УДК 316.61(063)

© Автори статей, 2018
© Львівська педагогічна спільнота, 2018

ЗМІСТ

НАПРЯМ 3. ПЕДАГОГІЧНА ТА КОРЕКЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

Гуменюк Н. П. ДИТЯЧІ КОНФЛІКТИ ТА ЇХ ПОПЕРЕДЖЕННЯ	6
Давлєтова Е. Р. РОЗВИТОК КОМУНІКАТИВНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ СПЕЦІАЛЬНО ОРГАНІЗОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	9
Коваль І. В. ПСИХОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ РОЗУМІННЮ ТЕКСТОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	13
Кузьмин С. Я. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПСИХОТЕРАПЕВТИЧНОГО МЕТОДУ ЛОГОТЕРАПІЇ ВІКТОРА ФРАНКЛА У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	15
Колодич О. Б., Мартинюк І. А. ПРОБЛЕМИ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	19
Скоренко Г. В. ДИТИНА З РДА, ЩО ЦЕ ТАКЕ?	22
Яворська З. М. ПРОБЛЕМА ПСИХОКОРЕКЦІЇ В КОНТЕКСТІ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТА	26

НАПРЯМ 4. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА УПРАВЛІННЯ

Сергієні О. В., Соколов П. О., Пенська Є. В. ХАРАКТЕР ЗВ'ЯЗКУ АКЦЕНТУАЦІЙ ХАРАКТЕРУ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ З РІВНЕМ ЇХ АГРЕСИВНОСТІ	30
Сергієні О. В., Камишна О. М. ВПЛИВ ОСОБИСТІСНИХ ЯКОСТЕЙ УПРАВЛІНЦЯ НА ФОРМУВАННЯ СТИЛЮ КЕРІВНИЦТВА КОЛЕКТИВОМ.....	34
Федоришин Г.М. ТЕХНОЛОГІЯ ПОСТАНОВКИ ЗАПИТАНЬ У КОУЧИНГОВІЙ КОМУНІКАЦІЇ	37

НАПРЯМ 5. СОЦІАЛЬНА І ЮРИДИЧНА ПСИХОЛОГІЯ

Кириченко О. С. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДОЛАННЯ БІДНОСТІ В УКРАЇНІ.....	41
---	----

НАПРЯМ 6. ЗАГАЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Георгадзе Т. О. ВИХОВНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СІМ'Ї.....	45
---	----

Єфименко Л. М., Бреславська І. В. СПЕЦИФІКА ПРОФЕСІЙНО-МОВЛЕННЕВОГО СПІЛКУВАННЯ МАЙБУТНЬОГО ВИХОВАТЕЛЯ.....	48
Кирієнко Д. С. СІМ'Я ЯК ОСВІТНЯ СИСТЕМА І ПАРТНЕР ШКОЛИ.....	50
Крохмаль І. М. СИСТЕМНИЙ МОНІТОРИНГ ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ-ДОКУМЕНТОЗНАВЦЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	54
Курило А. С. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ДОШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	58
Левицька Л. А. ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	61
Новакова Л. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ РЕАБІЛОЛОГІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У МЕДИЧНИХ ВНЗ.....	64
Пилипенко В. В. ДО ПИТАННЯ РОЛІ РОДИННОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ СВІТОГЛЯДУ МАЙБУТНЬОГО УЧИТЕЛЯ (НА ПРИКЛАДІ СІМ'Ї О. СТРОНІНА).....	68
Пліско Є. Ю. ПРИНЦИПИ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ПРАВОПОРУШНИКІВ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЦІ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	70
Сінчук Л. А. МУЗИЧНЕ ЖИТТЯ ВОЛИНИ НАПРИКІНЦІ ХХ – ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	74
Філіппова Л.В. ФЕНОМЕН РЕФЛЕКСІЇ.....	77
Корнієнко І. С., Чугай Ю. О. РОЛЬ СІМ'Ї У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ	79
Юрченко С. М. СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	82
НАПРЯМ 7. ФІЛОСОФІЯ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ. СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ	
Гриценко Л. І. РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАВДАНЬ ТРУДОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В РОБОТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	85

Список літератури:

1. Волинська обласна державна філармонія. Сторінки літопису: рукопис.
2. Ігнатова Л. П. Тенденції розвитку музичної культури Волині наприкінці ХХ – початку ХХІ століття: автореф. дис... канд. мистецтв.: 17.00.01 / Ігнатова Л. П.; Київ. нац. ун-т культури і миств. – К., 2006. – 19 с.
3. Марач О. М. Церковне хорове мистецтво Волині в добу державної незалежності України / О. М. Марач // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку: наук. зап. Рівнен. держ. гуманіт. ун-ту. – Вип. 17. – Т. 1. – Рівне: РДГУ, 2011. – С. 102–108. Актуальні питання культурології 253.
4. Офіційний сайт Луцький джаз-клуб [Електронний ресурс].– Режим доступу до джерела: <http://www.jazzclub.lutsk.ua>.
5. Офіційний сайт м. Володимир-Волинський [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://volodymyrrada.gov.ua/kultura.htm>.
6. Офіційний сайт Палацу культури м. Луцьк [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://culture.lutsk.ua>.

Філіппова Л.В.
кандидат хімічних наук, доцент,
доцент кафедри медичної та загальної хімії
Національний медичний університет
імені О. О. Богомольця
м. Київ, Україна

ФЕНОМЕН РЕФЛЕКСІЇ

Успішність особистісного самовизначення залежить від того, наскільки особистість добре інтегрована, від її креативності, базової культури, від уміння входити в складний сучасний світ, адаптуватися у великому потоці інформації.

У зв'язку з цим виникає необхідність у стимулюванні активності самої особистості, її прагнення до саморозвитку і самовизначення через самопізнання.

Отже, одним з найбільш ефективних методів закладом на сучасному етапі розвитку суспільства стає рефлексивне управління, сутність якого визначається стимулюванням рефлексивного мислення у індивідів.

Рефлексія – від латинського слова «reflektō» – повертати назад, «refleksys» – зворотній хід. Поступово в англійській мові з'являється поняття «to reflect upon» – що відповідає «роздуми над...».

Поняття рефлексія вперше виникло в давній Греції. Головною задачею, за визначенням Сократа, рефлексія – це пізнання власної духовності та сутності [1; 2] Платон вважав, що це є шлях виховання розсудливості. Декарт розглядав

рефлексію як здатність індивіда сконцентруватися на змісті своїх думок та відокремитися від зовнішнього світу [3].

Джон Локк, який є представником інтроспективної психології, розглядав рефлексію як внутрішній досвід, який є джерелом знань; це знання принципово відрізняється від зовнішнього досвіду, які людина отримують від навколишнього світу.

Розмежування рефлексії спостерігається вперше в працях Канта. Він рефлексію поділяє на логічну, коли уява о навколишньому світі просто порівнюється один з одним, та трансцендентальна, коли порівнювані уявлення пов'язані з відчуттями або розумом. Гегель розглядав рефлексію, як рушійну силу, яка розвиває дух людини.

Рефлексія є предметом дослідження великої кількості наук. Так, в філософії поняття «рефлексія» є процесом роздумів особистості над процесами, які відбуваються в середині особистості або це є філософська категорія пізнання та мислення.

В психології під рефлексією розуміють процес самопізнання внутрішніх актів які відбуваються у особистості; систематизований фактор професіоналізму, який буде визначати досконалий розвиток особистості виражений шляхами та стратегіями, досвідом та способами їх переосмислення. Тобто рефлексія це феномен розумової діяльності людини.

В педагогічних словниках рефлексія визначається, як процес самопізнання суб'єктом внутрішніх актів на основі життєвого досвіду, або як здатність людини осмислювати свій власний досвід з метою набуття нового розуміння.... В рефлексію включенні побудова умовиводів, висновків, аналогій, співставлення та оцінки

Феномен рефлексії розглядається в контексті різних видів діяльності, навчальної, трудової, спортивної та інших. Психологи підкреслюють, що рефлексія може бути обумовлена різними видами діяльності. Наприклад, діяльність студентів в процесі навчання дисципліни в рефлексію входить: слуханням лекції, читання текстів, аналізом математичних або хімічних задач, конспектуванням статті, написання конспектів, підготовка до доповіді на конференціях, підготовка до іспитів, але саме головне способи включення рефлексійних механізмів для всіх нас є різні та індивідуальні.

В сучасній літературі можна зустріти велику кількість праць присвячену до розробки методологічних аспектів проблеми рефлексії (А. П. Огурцов, В. А. Лекторський, В. Н. Борисов, А. Анісімов, Л. С. Виготський, Т. Давиденко, А. А. Деркач та інші). Автори виокремлюють просто рефлексію та наукову рефлексію.

Наукова рефлексія – це ніщо інше як діяльність, яка направлена на осмислення самої наукової діяльності. Наукова рефлексія має вміщувати в себе дві головні функції:

- отримання нових знань об об'єкті;
- отримання знань о процесі пізнання цього об'єкта.

Саме в процесі рефлексійної діяльності ці дві функції нерозривні між собою і утворюють наукову рефлексію.

Як ми спостерігаємо з літературних даних рефлексивна діяльність – це є не лише мислення, але і практика. От же об'єктом рефлексії може бути діяльність, а також всі її складові, а саме: цілі, засоби, наслідки, методи.

Борисов В. Н. стверджує, що рефлексія це є цілеспрямований характер пізнавальної діяльності, який виконує функції планування, контролю та управління пізнавальним процесом.

Таким чином рефлексія виконує певні функції. По-перше, вона дозволяє людині усвідомлено планувати, регулювати, змінювати та контролювати своє мислення; по-друге, вона дозволяє оцінювати не лише власне мислення, а і логічну правильність вибраного рішення; по-третє, рефлексія не лише удосконалює розв'язок заданій, а і інколи дозволяє розв'язати завдання до який не можливо використати розв'язок певного алгоритму.

Список літератури:

1. Хафнер Г. Выдающиеся портреты античности: 337 портретов в слове и образе. – М.: 1984.
2. Романенко Ю.М. Понятие «рефлексии» и «спекуляции» в античной философии / Ю.М. Романенко // Человек. Природа. Общество. Актуальные проблемы. – СПб: Изд-во СПбГУ. 2000. – С. 3-12.
3. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии / С.Л. Рубинштейн // М.: 1989. – Т. 1.

Корнієнко І. С., Чугай Ю. О.
студентки-магістратури VI курсу

Науковий керівник: Кошель А. П.
*кандидат педагогічних наук, старший викладач
кафедри дошкільної та початкової освіти*

Національного університету «Чернігівського колегіума
імені Т. Г. Шевченка»
м. Чернігів, Україна

РОЛЬ СІМ'Ї У РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ

Сім'я є Моделлю суспільства на конкретному історичному етапі розвитку, що відображає його моральні та духовні особливості є сім'я.

Сім'я – це невелика соціальна група, до якої входять поєднані шлюбом чоловік і жінка, їх діти (власні або усиновлені), кровні родичі. інші особи, пов'язані родинними зв'язками з подружжям.